

Sesja 9: Powtórzonego Prawa 16-18

Doktor Cynthia Parker

To jest dr Cynthia Parker i jej nauczanie na temat Księgi Powtórzonego Prawa. To jest sesja 9, Księga Powtórzonego Prawa 16-18, poświęcona przywództwu.

Przegląd i wprowadzenie

Mówiliśmy już o uczcie, która jest nam wydawana w 16. rozdziale Powtórzonego Prawa. Myślę, że ostatnie wersety 16. rozdziału naprawdę dobrze komponują się z rozdziałami 17. i 18., ponieważ stanowią część rozmowy o tym, w jaki sposób Izraelici ustanawiają przywództwo strukturę, gdy wejdą na ziemię. Zawsze wydaje mi się to bardzo interesujące, że idea przywództwa i ustanowienia systemu przywództwa nie pojawia się aż do teraz. Widzieliśmy już tę przekonującą mowę z rozdziałów 5 do 11, w której namawiano ludzi do przestrzegania ustaw i przykazań, które Bóg daje swemu ludowi. W rozdziale 12 widzieliśmy już, że to Bóg wybiera miejsce, w którym umieści swoje imię, i że miejsce to działa jako centralizujące źródło tożsamości ludzi, niezależnie od tego, gdzie w kraju mieszkają.

Widzieliśmy już, jak ludzie muszą być skrupulatni w stosunku do wszystkiego, co jest pośród nich, obrzydliwych rzeczy lub obrzydliwości pośród nich, aby je wykorzenić, nawet jeśli oznacza to zabicie fałszywego proroka lub nawet zabicie bliskiego przyjaciela lub syn. Priorytetem musi być to, aby Bóg był jedynym Bogiem, któremu się oddaje cześć. Przyjrzelśmy się prawom koszerności i początkowym ideom etyki społecznej.

I dopiero po tych wszystkich rzeczach zatrzymaliśmy się i powiedzieliśmy, że kiedy wchodzicie na ziemię jako społeczność, kiedy próbujecie zbudować

naród w miejscu, będziecie potrzebować systemu przywódców, aby pomóc ziemia dobrze funkcjonuje.

Przyjrzymy się więc im. Zaczynają się pod koniec rozdziału 16, ale zanim zaczniemy czytać, postaramy się pamiętać o kilku różnych rzeczach.

Panowanie Boga i przywódców w bramie miejskiej i Jego wybranym miejscu

Zatem po pierwsze, cały ten system przywództwa jest podporządkowany panowaniu Boga lub podlega jego panowaniu. Jest to więc wybór Boga. Duży nacisk kładzie się na to, kogo Bóg wybiera i dlaczego ich wybiera. Zauważymy również, ponieważ już mówiliśmy o bramach miejskich i wybranym miejscu, zwrócimy uwagę, gdzie znajdują się ci wszyscy różni przywódcy. I istnieje kombinacja przywódców zlokalizowana w bramach miasta, a przywódcy znajdują się w wybranym miejscu. I istnieje tu połączenie, przyływ i odpływ pomiędzy tymi dwoma miejscami. Jest to po prostu budowanie na strukturze miejsca, którą zapoczątkowaliśmy i rozpoczęliśmy w rozdziale 12.

I znowu skupimy się na tym, jak w drugiej części rozdziału 17, od 17 do 18, przywódcy wspomniani w tych rozdziałach skupiają się na Bożym wyborze. Zatem znowu mamy budowany system przywództwa. Jest to wybór Boga, ale w pewnym sensie, aby stworzyć most i upewnić się, że nadal dobrze mieszkamy na tej ziemi.

Wzajemna odpowiedzialność

Zaczniemy więc patrzeć na rozdział 16 i ponownie, zanim zacznę czytać, zauważymy przesunięcie między centrum a wszystkimi różnymi bramami miasta lub rozproszonymi miejscami, w jaki sposób kładzie się nacisk na wzajemną odpowiedzialność. Choć zatem jako osoby pełniące stanowiska kierownicze wymienia się sędziów i księży, istnieje w tym przypadku wzajemna

odpowiedzialność. Zwykli ludzie, inni ludzie w bramach miasta, nadal uczestniczą.

Sprawiedliwość i prawość

Chcę także, żebyśmy pomyśleli lub przynajmniej wspomnieli o tych siostrzanych pojęciach sprawiedliwość (miszpat) i prawość (sedeqah). Zatem sprawiedliwość i prawość idą ręką w rękę. Sprawiedliwość można opisać jako taki jest charakter Boga. To jest pionowe. To jest linia śliwkowa. Jest prosto w górę i w dół. O Bogu zawsze mówi się, że jest sprawiedliwy. Zatem prawa, które Bóg daje swemu ludowi, są sprawiedliwe. Sprawiedliwość jest czymś, co się wydarza. Jeśli to jest prawość, jeśli to jest Boży charakter, jeśli ludzie wyłamują się z szeregu i nie są w zgodzie ze sprawiedliwością, sprawiedliwość jest aktem sprowadzania rzeczy z powrotem do sprawiedliwości. Więc sprawiedliwość mówi, że ta osoba jest poza linią, albo ta organizacja jest poza linią i cofa ją, aby ludzie mogli reprezentować Bożą sprawiedliwość.

Powtórzonego Prawa 16:20: Sprawiedliwość czy prawość?

Jest to dla mnie interesujące, ponieważ stwierdzam, że na samym początku rozdziału 16 patrzemy na werset 20 i powinieneś przeczytać to w swoim tłumaczeniu. Moje tłumaczenie Biblii mówi: „Dążcie do sprawiedliwości i tylko sprawiedliwości, abyście żyli i posiadli ziemię, którą dał wam Pan, Bóg wasz”.

Zastanawiam się, co mówi twoje tłumaczenie. Niemal za każdym razem, gdy mam zajęcia i naprzeciwko mnie siedzi uczeń, prawie w każdym tłumaczeniu jest napisane „sprawiedliwość”. I to brzmi dobrze. To brzmi jak właściwe słowo, ponieważ chcemy dążyć do sprawiedliwości, pomagać ludziom

i przywracać rzeczy do stanu zgodnego z tym, co Bóg mówi, że jest sprawiedliwe. Z wyjątkiem sytuacji, gdy spojrzymy na hebrajski i werset 20, jest to hebrajskie „Sadeq Sadeq”, „prawość, prawość”. Dlatego ciekawi mnie, że zawsze jest tłumaczone na angielski, prawie zawsze tłumaczone na angielski, jako „sprawiedliwość”. Sprawiedliwość wydaje się czymś, do czego powinieneś dążyć, i mówi, że powinieneś dążyć do „sprawiedliwości, sprawiedliwości”. Tyle że w rzeczywistości nacisk położony jest na sprawiedliwość, na charakter Boga. Zatem nacisk niekoniecznie kładzie się na działanie, czyli doprowadzenie wszystkich do porządku, ale na dążeniu do Bożej prawości. Oto, do czego powinieneście dążyć, abyście mogli długo żyć na tej ziemi.

Liderzy: Powtórzonego Prawa 16 – Sędziowie w bramach

Okay, więc cofnijmy się i przejdźmy przez różne typy ludzi, których uczą różne typy przywódców i role przywódcze.

Zatem w rozdziale 16 pierwszym rodzajem osób, o których mówimy, są sędziowie. Ale mamy też zwykłych obywateli, o których mowa, i mamy księży. I zobaczymy, że te działania, działania przywódcze, będą miały miejsce zarówno w bramach miasta, jak iw wybranym miejscu.

Więc poczytaj ze mną. Zaczniemy od rozdziału 16, wersetu 18. „Wyznaczycie sobie sędziów i urzędników we wszystkich swoich miastach, jakie macie we wszystkich swoich miastach”. Hebrajski mówi: „we wszystkich twoich bramach” i odzwierciedla to faktyczne funkcjonowanie społeczeństwa. Gdy masz większe miasta, są one chronione przez kompleksy bram. Te kompleksy bram były dość duże, a w bramie odbywało się wiele zajęć. Brama staje się sercem każdego państwa. To tutaj dzieją się wszystkie plotki. To tam ludzie błagali o jedzenie. To tam, jeśli masz dodatkowe jedzenie, możesz je sprzedać. Tak więc w bramach miasta odbywa się kupowanie, sprzedawanie i żebractwo.

Będziemy też mieć sędziów, którzy zasiadają w bramach miasta i wymierzają sprawiedliwość.

Tak więc macie sędziów i urzędników we wszystkich swoich miastach i bramach, które daje wam Pan, Bóg wasz, według waszych pokoleń, aby sędzili lud sprawiedliwie. Nie wypaczajcie prawa. Nie bądźcie stronnicy i nie będziesz brał łapówki, bo łapówka zaślepia oczy mądrych i wypacza słowa sprawiedliwych”.

To jest dla mnie interesujące. Mówiliśmy już o oczach, a oczy są twoim postrzeganiem świata. Istnieje wiele powtarzających się ostrzeżeń, aby ludzie nie brali łapówki, ponieważ zaślepia to ludzkie oczy.

Mamy również bardzo interesujący rodzaj na marginesie, trochę, jeśli chcesz to wysledzić i po prostu prześledzić, jak to się dzieje w biblijnych narracjach, stwierdzamy, że u niektórych przywódców, kiedy Biblia mówi o przywódcach i pod koniec o ich rządach, będzie mówić o tym, czy są jasnowidzami, czy nadal mają bystry wzrok, czy nie. Może to odnosić się do tego, może nie. To może być po prostu starość. Ale wydaje mi się to interesujące, kiedy pisarze biblijni tak bardzo chcą nam powiedzieć, że jego wzrok się przyćmił. I dlatego, wiecie, podobnie jak Mojżesz, kiedy dochodzimy do rozdziału 34, Mojżesz, jego wzrok był czysty aż do końca. Dobra, więc nie bierz łapówki, bo łapówka zaślepi oczy.

Powtórnego Prawa 16:20 Ostrzeżenia przed bałwochwalstwem – wszyscy obywatele odpowiedzialni

Teraz mamy werset 20 i zamierzam go przeczytać tak, jak jest napisany po hebrajsku z „sprawiedliwością, sprawiedliwością”. „Będziesz dążył do życia i posiadał ziemię, którą Pan, Bóg twój, ci daje. Nie będziesz sadził sobie żadnej aszery obok ołtarza Pana, Boga twego, który sobie zbudujesz. Nie stawiaj sobie

świętej kolumny, której nienawidzi Pan, Bóg twój, nie będziesz składał w ofierze Panu, Bogu twemu, wołu ani owcy, które mają skazę lub jakąkolwiek wadę, bo to jest obrzydliwością dla Pana, Boga twego. „Jeśli znajdzie się pośród was”, podobnie jak w rozdziale 13, wy jako obywatele jesteście odpowiedzialni za wszystko, co jest pośród was. Jeśli więc znajdziesz pośród siebie, w którymś z miast, które Pan, Bóg twój, daje tobie, mężczyznę lub kobietę, którzy czynią to, co złe w oczach Pana, Boga twego, przekraczając Jego przymierze, i odeszli i służyli innym bogom i czcili ich albo słońce, albo księżyc, albo któregokolwiek z niebiańskich zastępów, co nakazałem. A jeśli wam to powiedzą i usłyszycie o tym, wtedy dokładnie się zbadacie.

Więc kim jesteś? To niekoniecznie liderzy. To niekoniecznie sędziowie. To wy, obywatele. Mamy więc sędziów, którzy zajmują się tymi sprawami w bramach miasta, ale wy, obywatele, każdy z was, jesteście za to także odpowiedzialni. Jeśli więc o tym słyszałeś, musisz sprawdzić, czy to prawda.

W wersecie 5: „Wtedy wyprowadzicie do waszych bram mężczyznę lub kobietę, którzy dopuścili się tego złego czynu, to jest mężczyznę lub kobietę, i ukamienujecie ich na śmierć. Na podstawie zeznań dwóch lub trzech świadków, on kto ma umrzeć, będzie ukarany śmiercią. Nie zostanie uśmiercony na podstawie dowodu jednego”. Tak więc nie ma manipulacji ani osobistych pretensji, które można wnieść przeciwko komuś, a dwóch, trzech lub więcej obywateli, którzy wyszli, może stwierdzić, że tak, ta osoba postąpiła przeciwko przymierzu Boga. Zabierz ich pod bramę miasta. Zrozumiałe jest, że sędzia będzie stał przy bramie miasta. Masz więc kierownictwo miasta i mieszkańców miasta, którzy podejmują tę decyzję.

W wersecie 7: „Pierwsza będzie przeciwko niemu ręka świadka, która go zabije, a potem ręka ludu. Tak więc usuniecie zło spośród siebie. Jeśli

jakakolwiek sprawa jest dla was zbyt trudna rozstrzygać między jednym rodzajem zabójstwa lub jednym rodzajem procesu sądowego, jednym rodzajem napaści lub innym rodzajem napaści, jeśli toczą się sprawy sporne w waszych sądach lub w waszych bramach, wtedy wstaniecie i pójdziecie na miejsce, które Pan, wasz Bóg wybierze. Idźcie więc do kapłanów-lewitów lub do sędziego, który sprawuje urząd w tych dniach. I zapytajcie ich, a oni wam ogłoszą werdykt w sprawie.

Bramy miasta i miejsce wybrane

Zauważamy więc, że tutaj bramy miasta i wybrane miejsce nie są sobie przeciwstawne. Tu nie chodzi o to, że wybrane miejsce będzie sądem najwyższym. Przegrałeś więc sprawę w bramach miasta i dlatego apelujesz do wybranego miejsca. To wcale nie to. Bardziej chodzi o to, że jeśli coś jest zbyt skomplikowane, jeśli potrzebujesz bardziej szczegółowej znajomości prawa, jeśli jest coś, co jest zbyt trudne do zrozumienia w twoim własnym kontekście, zanieś tę trudną sprawę do wybranego miejsca. A w wybranym miejscu mamy lewitów, bo to jest ich dziedzictwo, by pracować w miejscu wybranym przez Boga. Ale mamy też sędziów. Widzieliśmy też sędziów u bram miasta.

Zatem ponownie widzimy powiązanie pomiędzy tymi dwoma miejscami. I tak jak było naprawdę ważne w bramach waszych miast, aby sprawdzić i upewnić się, że żadna obrzydliwość nie dzieje się pośród was, w wybranym miejscu, w tym miejscu, które reprezentuje miejsce, w którym Bóg wybrał swoje imię, to miejsce również musi zachować pierwiastek świętości.

I tak w wersecie 9 jest napisane: „Przyjdiesz więc do kapłana lewickiego, bo w owych dniach był sędzia. Zapytaj ich. Oni ogłoszą ci wyrok w tej sprawie. Zrobisz to. zgodnie z warunkami wyroku, który wam ogłoszą z miejsca, które wybiera Pan. Będziesz pilnie przestrzegał wszystkiego, czego cię nauczą, zgodnie z postanowieniami Prawa, którego cię uczą, i według wyrok, który wam powiedzą, wykonacie. Nie odstępacie od słowa, które wam ogłosili ani na prawo, ani na lewo. Człowiek, który postępuje zuchwale i nie słucha kapłana, który tam stoi, aby służyć Panu, waszemu Bogu, ani sędziemu, że człowiek ma umrzeć. W ten sposób usuniesz zło z Izraela”.

Sędziowie u bram i kapłani-lewici na wybranym miejscu

Mamy więc bardzo podobne wyobrażenia na temat tego, co dzieje się w bramach miasta i w wybranym miejscu. Są przywódcy spośród ludu, którzy powstają i stają się sędziami w bramach miast. Są kapłani-lewici, których Bóg już wybrał na kapłanów. Są w wybranym miejscu i zajmują się obsługą prawną każdego rodzaju bardziej skomplikowanego pomysłu. Jednak w obu miejscach należy bronić prawości.

Król

Pomyślmy teraz o królu. Jest to więc naprawdę interesująca część Księgi Powtórzonego Prawa, ponieważ wersja króla przedstawiona w Księdze Powtórzonego Prawa jest zupełnie inna niż w przypadku innych starożytnych królów Bliskiego Wschodu. Tak więc inni starożytni królowie Bliskiego Wschodu król był symbolem siły ludzkiej akceptowalnych zachowań społecznych. Był twórcą praw. Niektórzy królowie uważali się za półboskich. Często wręcz stawiali się za tych, którzy po dojściu do władzy zapanowali chaos i nieład, i to oni potrafią zaprowadzić porządek w społeczeństwie, a więc wykonawca prawa,

twórca prawa, ten, który który niekoniecznie podlega prawu. Tak więc król stoi ponad i poza prawem. I to jest naprawdę zupełnie inny obraz niż ten, który otrzymujemy w Księdze Powtórnego Prawa.

Król jako wybór Boga

Kiedy więc Księga Powtórnego Prawa ponownie mówi o królu, skupiamy się na fakcie, że król ma być królem wybranym przez Boga. I znowu skupiamy się na tym, że król jest spośród ich braci. Zatem nie ma żadnych praw ustanowionych, które określałyby, że król należy do hierarchii, w której król przechodzi z ojca na syna, syna, wnuka i prawnuka. To nie to. To Boży wybór spośród braci.

Prawa dla króla, przeciw starożytnym królom w pobliżu Wielkanocy

Czytam więc w rozdziale 17 w wersecie 14. „Kiedy wejdiesz do ziemi, którą daje ci Pan, Bóg twój, i posiadasz ją, będziesz w niej mieszkał, i powiesz: «Ustanowię nad sobą króla na wzór wszystkie inne narody, które są wokół mnie. Na pewno ustanowicie nad sobą króla, którego wybierze Pan, Bóg wasz, jednego spośród waszych braci; ustanowicie króla nad sobą. Nie będziecie mogli ustanowić nad sobą cudzoziemca, który nie jest z waszego kraju. Co więcej, nie będzie się on rozmnażał. nie będzie dla siebie koni ani nie będzie zmuszał ludzi do powrotu do Egiptu, aby rozmnażać konie, ponieważ Pan powiedział do ciebie, że już nigdy tą drogą nie wrócisz. Nie będzie rozmnażał sobie żon, bo inaczej jego serce się odwróci. bardzo pomnoży sobie srebro lub złoto”.

Jeśli więc ponownie się zatrzymamy, wszystko to jest sprzeczne z intuicją w stosunku do tego, jak starożytny Bliski Wschód ustanawiał królów i królestwa. Ponieważ kraj był tam, aby wspierać króla, a król był w eposie, uosobieniem przywództwa. Potrafił także zawierać transakcje biznesowe. Kolekcjonowanie

koni to sposób na powiedzenie, że twój kraj jest wystarczająco potężny, aby kolekcjonować konie bojowe. Konie były używane do wojny, a nie do pokoju i nie do rolnictwa. Tak więc kolekcjonowanie koni jest sposobem na zaopatrzenie się i gotowość do wyruszenia na wojnę.

To samo, co pobieranie podatków, gromadzenie majątku i zawieranie kilku umów małżeńskich, a to wykracza daleko poza zwykłe pożądlive zachowanie. To znacznie więcej politycznego porozumienia między królestwami. Tak więc, kiedy jedno królestwo a drugie zawierało porozumienie polityczne, były kobiety, które przechodziły z jednego domu do drugiego. Ta umowa małżeńska była polityczną umową pokoju między królestwami.

Tak więc, Bóg mówi, kiedy rozglądasz się wokół, widzisz te wszystkie inne narody i w końcu chcesz być taki jak oni. Możesz, ale wybierzesz moją osobę, osobę, którą wybieram na króla nad tobą, a ta osoba nie może iść i robić tych wszystkich rzeczy, jak wszyscy inni królowie wokół ciebie.

I idzie jeszcze dalej. Zatem w wersecie 18 napisano: „Teraz się to stanie, gdy zasiądziesz na tronie swego królestwa. Napisze dla siebie odpis tego prawa na zwoju w obecności kapłanów lewickich. Będzie ono przy nim i będzie go czytał po wszystkie dni swego życia, aby nauczył się bać Pana, Boga swego, pilnie przestrzegając wszystkich słów tego prawa i ustaw, aby jego serce nie wzniosło się ponad swoich rodaków. nie odstępujcie od przykazań ani na prawo, ani na lewo, aby on i jego synowie mogli długo żyć w swoim królestwie pośród Izraela”.

Tak więc raz jeszcze mamy tę czystość, która musi istnieć pośród Izraela. Ale co ciekawe, w przeciwieństwie do innych starożytnych królów Bliskiego Wschodu, ten król nie stoi ponad prawem. Ten król ma spisać kopię prawa, fizyczna czynność polegająca na spisaniu pozwalająca prawu wsiąknąć w

niego, jego sposób zachowania, sposób, w jaki będzie rządzić swoim królestwem z mądrością, pochodzi z praw Boga dał swój lud, a nie król dał swój lud. Tak więc Bóg jest tym, który wprowadza stan chaosu i nieładu i wprowadza w nim porządek, a nie król.

Tak więc, znowu, król jest podporządkowany, a król nie powinien wznosić się ponad swoich braci, ponieważ jest jednym z jego braci.

Teraz z czystej ciekawości i dla mnie, ponieważ lubię zwracać uwagę na miejsce i organizację miejsca, kiedy spojrzeliśmy na poprzednie zasady przywództwa, powiedzieliśmy, że sędziowie są w bramach miasta. Obywatele są aktywni w bramach miasta. Kapłani, kapłani lewicki, mieszkają w miastach, ale ich praca jest w wybranym miejscu, a sędziów znajdujemy w wybranym miejscu. Gdzie jest król? W tych wersetach z rozdziału 17 król nie ma określonego miejsca.

Tak więc, gdy Izraelici wkraczają do kraju i organizują się, i ponownie uczą się etycznego zachowania, król jest niemal drugorzędny, ponieważ Bóg jest tak naprawdę królem nad swoim ludem. Bóg jest tym, który rządzi ziemią. To On zaprasza wszystkich do swojego stołu, aby zapewnić swoim ludziom zaopatrzenie. Król nie powinien wywyższać się ponad swoich rodaków. Królowi nie jest przydzielane wysokie miejsce ani centralne miejsce w organizacji izraelskiego społeczeństwa.

Teraz możesz powiedzieć, że musi napisać prawo i zrobić to w obecności lewickich kapłanów. Więc może to sugerować, że jest blisko wybranego miejsca. Być może, ale kapłani lewicki mogą mieszkać wszędzie. Nie oznacza to więc, że król jest w centrum. Uważam to za naprawdę interesujące, ponieważ znowu pokazuje nam priorytety Powtórzonego Prawa. Priorytetem jest Bóg, który rządzi i każdy stara się dążyć do Jego sprawiedliwości. A król zostaje

wyrwany z przyjętej roli bycia jedyną osobą na szczycie, na szczycie, i usuwa króla i stawia króla nawet wśród wszystkich braci.

Księga Powtórzonego Prawa 18

Więc teraz, gdy przejdziemy do rozdziału 18, będziemy patrzeć na Lewitów. I jeszcze raz, razem z Lewitami, będziemy mieli ruch tam i z powrotem między wybranym miejscem a bramami miasta.

Tak więc w rozdziale 18 i wersecie 1 jest powiedziane: „Kapłani lewici, całe pokolenie Lewiego, nie będzie miało działu ani dziedzictwa z Izraelem”. Innymi słowy, nie otrzymują dziedzictwa ziemi, które otrzymują inni ludzie. Ofiary spalane dla Pana i jego dział będą spożywać. Nie będą mieli dziedzictwa wśród swoich rodaków. Pan jest ich dziedzictwem, jak im obiecał. ofiarować wołu lub owcę z tych, które mają dać kapłanowi, łopatkę, dwa policzki i żołądek. Oddasz mu pierwociny twojego zboża, twoje młode wino i twoją oliwę, i pierwociny strzyżenie twoich owiec. Ponieważ Pan, twój Bóg, wybrał go i jego synów ze wszystkich twoich pokoleń, aby stali i służyli imieniu Pana na wieki. Teraz, jeśli lewita przyjdzie z któregoś z twoich miast w całym Izraelu, gdzie mieszka i przychodzi, kiedy tylko zapragnie, do miejsca, które wybierze Pan, wtedy będzie służył w imieniu Pana, Boga swego, jak wszyscy jego rodacy, Lewici, staniecie tam przed Panem. Będą jeść równe części oprócz tego, co otrzymali ze sprzedaży majątku ich ojca”.

Zatem zrobimy tam przerwę. Ponownie, całkiem interesujące, poznaliśmy nieco więcej szczegółów dotyczących Lewitów. Żyją wśród swoich braci, ale nie posiadają majątku. Czemu nie? Otóż Bóg dał tę ziemię całemu Izraelowi. Ziemia jest dziedzictwem Izraela. Lewitom zaś dane jest dziedzictwo przyjemności i przywileju służenia Panu w wybranym miejscu. Zatem Lewici w rzeczywistości stanowią przykład dla reszty Izraela, jak powinni się zachowywać. W pewnym

sensie są narodem księży. Oni wszyscy mają odzwierciedlać Bożą sprawiedliwość, Lewici; ich dziedzictwem jest możliwość posługiwania w wybranym miejscu.

Co więc pokazuje nam, kiedy Lewici mają się dobrze? Kiedy całej reszcie Izraela będzie się powodziło, bo jak jedli Lewici? Hojność Izraelitów postawiła sprawy przed Panem. Tak więc część ofiary trafia do Lewitów. Zatem Lewici, którzy służyli przed Panem, prosperują, gdy prosperuje cały Izrael. Wszystko jest dobrze, gdy każdy spełnia swoją rolę, gdy reszta Izraelitów przynosi dary, które powinni przynieść w wybrane miejsce. W wybranym miejscu wszyscy Lewici jedzą razem na równi i dzielą się równymi porcjami.

Więc znowu mamy to poruszanie się tam i z powrotem pomiędzy bramami miasta a wybranym miejscem.

Jak Izraelici i prorocy nie powinni postępować

Tak więc w pozostałych 18 rozdziałach mamy kilka wersetów, które mówią o tym, jak Izraelici nie powinni postępować. Nie postępują więc tak, jak działają inne królestwa. Tak więc inne królestwa również mają proroków, ale mają proroków, którzy zachowują się w określony sposób – przywołują magię jako sposób na komunikowanie się i angażowanie bogów, a następnie przekazywanie tych przesłań ludziom.

Dlatego w rozdziale 18 w wersecie 10 zaczyna się: „Nie znajdzie się u ciebie nikt, kto swego syna lub córkę przeprowadza przez ogień, wróżbita, uprawiający czary, przepowiadający znaki, czarownik” i tak dalej. „Ten, który rzuca zaklęcie”.

Innymi słowy, ta rola proroka nie powinna przypominać proroków innych narodów. To trochę tak, jakbyśmy właśnie mieli, że rządy króla nie powinny

wyglądać jak rządy królów innych narodów. Rzeczywiście będzie prorok, ale to zależy od Bożego wyboru, a nie od ludzi.

Prorok jak Mojżesz

W wersecie 15 czytamy: Proroka takiego jak ja wzbudzi wam Pan, Bóg wasz, spośród was, spośród waszych rodaków. Będziecie go słuchać. Jest to zgodne ze wszystkim, o co prosiliście Pana, Boga waszego, w wersecie 15. Horeba w dniu zgromadzenia, mówiąc: «Niech już nie słyszę głosu Pana, Boga mojego. Niech już nie będę oglądał wielkiego ognia, bo umrę». Pan powiedział do mnie: „Dobrze mówili. Wzbudzę proroka spośród ich rodaków, takiego jak ty”, mówiąc o Mojżeszu. „I włożę moje słowa w jego usta, i będzie im mówił wszystko, co rozkażę. Stanie się, że ktokolwiek nie będzie słuchał moich słów, które będzie mówił w moim imieniu, Ja sam będę tego wymagał od niego, ale prorok, który zuchwale wypowie w moim imieniu słowo, którego nie nakazałem mu mówić, lub które wypowie w imieniu innych bogów, prorok ten umrze. Możesz powiedzieć w swoim sercu: „Jak poznamy słowo, które wypowiedział Pan?” Gdy prorok będzie mówił w imieniu Pańskim, a rzecz się nie stanie i nie spełni się, to jest to, czego Pan nie powiedział. Prorok powiedział to bezczelnie. Nie będziecie się go bać.

Mamy więc proroka wybranego przez Boga i ponownie mamy osobę, która jest z ludu, pośród ludu, wybrana przez Boga i nakazano jej przemawiać i reprezentować Boga przed ludem . Prorok ten powinien być inny i wyglądać inaczej niż prorok innych krajów.

Prorok jak Mojżesz i Jezus

Teraz powiem tylko na marginesie, zanim w pewnym sensie połączymy tę sekcję dotyczącą przywództwa, tę ideę proroka, w wersecie 15 i wersecie 18. Jest napisane: „Wzbudzę proroka spośród ich rodaków, takiego jak ty”, jak

Mojżesz. Pomysł, że Mojżesz, Mojżesz został zapamiętany przez Izraelitów jako wielki i sprawiedliwy prorok, jeden z najlepszych proroków. On jest tym, który wstąpił na Horeb. On jest tym, który otrzymał prawo. To on wyjaśnił ludziom prawo. Patrząc na te wersety, ludzie zawsze myśleli, że będzie prorok, którego Bóg wybierze, aby przemawiał do swego ludu.

Mamy kilku proroków w Starym Testamencie, a gdy przechodzimy przez okres międzytestamentowy; więc tym razem między Starym a Nowym Testamentem ludzie rozwijają idee mesjaństwa, nadchodzącego Mesjasza, a Żydzi wracają do ziemi, ale nadal znajdują się pod rządami innego królestwa. Żydzi zaczynają mówić o tym, że Bóg nadal zamierza zesać proroka takiego jak Mojżesz, który może wyjaśnić prawo i który będzie wypowiadał słowa Boże w jego imieniu.

Kiedy czytasz historie ewangeliczne, czasami, gdy Jezus rozmawia z uczniami, pyta ich: „Za kogo ludzie mnie uważają”. A ludzie mówili: „Cóż, niektórzy ludzie mówią, że jesteś Eliaszem, niektórzy mówią, że jesteś jak Jeremiasz lub jeden z proroków, niektórzy ludzie mówią, że jesteś prorokiem”. prorok Bóg wybierze wzbudzić i włożyć swoje słowa w usta tego proroka.

Cóż, Ewangelię Mateusza Mateusz pisze do bardzo żydowskiej publiczności, a Ewangelia Mateusza jest w rzeczywistości bardzo ściśle powiązana z Księgą Powtórzonego Prawa. Aż do organizacji Ewangelii, jest ona bardzo podobna do organizacji Powtórzonego Prawa.

W Ewangelii Mateusza 5 ewangelista mówi: „Jezus wchodzi na górę, siada i zaczyna ludziom wyjaśniać te słowa”. Jest to bardzo jasne i delikatne echo tego, co Mojżesz robi w Księdze Powtórzonego Prawa. Podobnie Mojżesz udaje się na Synaj i otrzymuje Prawo, a potem przychodzi i wyjaśnia je ludowi.

Podobnie Jezus udaje się na górę, zabiera ze sobą lud, siada i wyjaśnia Prawo. To ciekawa sprawa, nad którą warto się zastanowić.

Podsumowanie/wnioski na temat przywództwa i społeczności izraelskiej

Tak więc, aby zawiązać kilka luźnych końców, kilka ogólnych pomysłów na temat tego, czego nauczyliśmy się tutaj o przywództwie z sędziami, królem, lewitami i prorokami. Każdy lider jest członkiem społeczności. Więc zamiast mieć obraz przywództwa, który wygląda jak trójkąt z królem na górze. Zamiast tego mamy obraz społeczności z podniesionymi filarami z jej wnętrza. Żaden z nich nie jest wywyższony ponad wszystkie inne. Nie ma króla, który jest szczytem na szczycie trójkąta władzy. To wcale nie to. Tak więc przywódcy są dla ludzi przykładami tego, co wszyscy ludzie powinni robić. Nawet król, on jest z braci, jest posłuszny prawu, tak jak reszta Izraelitów jest posłuszna prawu. Tak więc przywódcy są jednymi z wielu, którzy reprezentują dla reszty ludzi sposób, w jaki każdy powinien się zachowywać. Wszyscy mają dążyć do sprawiedliwości. Wszyscy oni mają sędzić sprawiedliwie i wszyscy szukać głosu Boga.

I zauważyliśmy, że społeczność nie jest bierna. Tak więc nawet w tej sekcji, gdzie mówiliśmy dość konkretnie o przywództwie, o tym, jak utrzymujemy porządek i jak rozwiązujemy spory, społeczności są aktywnie zaangażowane. Zatem przywództwo i władza nie są przekazywane innym ludziom. Niech ci ludzie się tym zajmą. To oni są jednym z nas, ci przywódcy są jednym z nas, ale ja nadal jestem odpowiedzialny za uczestnictwo.

Jest to więc całkiem alternatywny pogląd w stosunku do klasycznego systemu hierarchii. I przedstawia dość szorstką krytykę ucisku i nadużycia władzy. Widzimy więc ponownie, i chociaż nie zostało to powtórzone w tym rozdziale, ale widzimy jeszcze raz, że Bóg jest tym, który wyprowadził swój lud z

Egiptu i daje mu miejsce, w którym mają żyć. Mówi im, aby szli w ustalonym porządku w ten sposób, ponieważ jest to porządek, który mi się podoba. To nie jest jak ziemia egipska. Egipt był domem domu niewoli, ognistym piecem ucisku. Egipt służył faraonowi. Kiedy wchodzicie, nie ustanawiajcie tego rodzaju systemów sprawiedliwości przywództwa. Wchodzisz i ustanawiasz filary swojej społeczności, które mogą być przykładem dla wszystkich, jak wszyscy inni powinni się zachowywać. I wszyscy są zaangażowani.

To jest dr Cynthia Parker i jej nauczanie na temat Księgi Powtórzonego Prawa. To jest sesja 9, Księga Powtórzonego Prawa 16-18, poświęcona przywództwu.